

ບານຽມ - ເລກສິບສອງ

ດານເຮືອນ 11:40 ແລະ ການເປີດຜະນຶກຄຳພະຍາກອນສາມຄັ້ງ

Jeff Pippenger

2025-09-12

ຂັ້ນສູງສຸດໃນດານເຮືອນ ບົດທຳອິດ ແມ່ນໜຶ່ງໃນຂໍ້ພະຄຳພີທີ່ໄວກວ່າທຸກໆພະຄຳພີ. ມັນເປັນຕົວແທນຂອງການເປີດຜະນຶກໜຶ່ງສິດດານເຮືອນໃນປີ 1798, 1989 ແລະ 2023. ສາມຄັ້ງທີ່ໜຶ່ງສິດດານເຮືອນເປີດຜະນຶກ ເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການສືບສູດຂອງການກະຈັດກະຈາຍ "ເຈັດເທືອ." ປີ 1798 ເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການສືບສູດຂອງໄລຍະສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວບໍ່ເຫງ່າການກະຈັດກະຈາຍ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 723 ກ່ອນ ຄ.ສ. ເມື່ອອັດຊີຣ໌ຍໄດ້ກວດຕ້ອນສິບເຜົ່າທາງເໜືອໄປເປັນເຊລຊີຍ. ປີ 1989 ເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການສືບສູດຂອງ 126 ປີນັບແຕ່ການກະບົດໃນປີ 1863 ເມື່ອຄຣິສຕະຈັກເຊເວັນທ໌-ເດ ແອັດເວນຕິສ ໄດ້ປະລະໄວ້ຢ່າງເປັນທາງການຊຶ່ງ "ເຈັດເທືອ" ໃນເລວຕີກິດ ບົດທີ 26. ປີ 2023 ເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການສືບສູດຂອງສາມວັນເຄື່ອງ ທີ່ພະຍານສອງຄົນໃນພະນົມດິດ ບົດທີ 11 ນອນຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນ. ເມື່ອສິບສູດ 2,520 ປີ (126 ປີ ແລະ 3½ ວັນ—ທັງໝົດເປັນສັນຍາລັກຂອງ "ເຈັດເທືອ") ໜຶ່ງສິດດານເຮືອນກໍ່ຖືກເປີດຜະນຶກ.

ຊົດສະເຕີໄວທ໌ ແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຊາບວ່າ ໃນປີ 1798 ເປັນການຈຳເປັນທີ່ມະນຸດຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການນຳສະເໜີ ເຖິງເຫດການທີ່ເກືອບພັນກັບການປົດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນ. ເມື່ອນາງບັນທຶກຂໍ້ເທັດຈິງນີ້, ນາງກຳລັງຊືບອກປະຫວັດສາດທີ່ຂະໜານກັນ, ເພາະນາງຍັງໄດ້ນຳສະເໜີຂ່າວສານແຫ່ງວັນສຸດທ້າຍວ່າເປັນເຫດການທີ່ເກືອບພັນກັບການປົດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນ. ໃນຂະນະທີ່ກ່າວເຖິງປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການມື້ເລີ, ນາງໄດ້ບັນທຶກວ່າ:

"ເປັນການຈຳເປັນທີ່ມະນຸດທັງຫຼາຍຄວນຖືກປຸກໃຫ້ຕົນຂຶ້ນຕ້ອນຕະລາຍຂອງຕົນ; ແລະຄວນຖືກກະຕຸ້ນໃຫ້ຕຽມພ້ອມສຳລັບເຫດການອັນເຄັ່ງໄຂມທີ່ເກືອບພັນກັບການປົດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ." The Great Controversy, 310.

ເມື່ອກ່າວເຖິງວັນສຸດທ້າຍ ນາງໄດ້ບັນທຶກໄວ້ວ່າ:

"ກ່ອນການຖືກຄຶງໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນຂອງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດໄດ້ອະທິບາຍແກ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ ພຣະອົງຈະຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດ ແລະຈະພົ້ນຄືນມາອີກຈາກອຸບໂມງຝັງສົບ, ແລະບັນດາທູດສະຫວັນກໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອປະທັບຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນຄວາມຄຶດແລະໃຈຈິດໃຈ. ແຕ່ພວກສາວົກກຳລັງຄອຍຖ້າການປົດປ່ອຍຝ່າຍໂລກຈາກແອກຂອງໂຮມ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ອາດຍອມຮັບຄວາມຄຶດວ່າ ພຣະອົງຜູ້ທີ່ຄວາມຫວັງທັງສິ້ນຂອງພວກເຂົາຮວບຮວມຢູ່ນັ້ນ ຈະຕ້ອງທົນທຸກການຕາຍອັນເປັນທີ່ອັບອາຍ. ຖ້ອຍຄຳທີ່ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຈື່ຈຳ ໄດ້ຖືກຂັບອອກໄປຈາກຄວາມນິກົດຂອງພວກເຂົາ; ແລະເມື່ອເວລາແຫ່ງການທົດລອງມາເຖິງ, ພວກເຂົາກໍ່ພົບວ່າຕົນບໍ່ພ້ອມ. ການຕາຍຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ທຳລາຍຄວາມຫວັງຂອງພວກເຂົາຢ່າງສິ້ນເຊີງ ບານບາດດັ່ງວ່າພຣະອົງບໍ່ເຄີຍຕັກເຕືອນພວກເຂົາໄວ້ວ່າງໜ້າ. ດັ່ງນັ້ນ ໃນຄຳພະຍາກອນ ອະນາຄົດໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາຢ່າງແຈ້ງແຈ່ງ ເທົ່າກັບທີ່ມັນໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ພວກສາວົກໂດຍຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຄຣິດ. ເຫດການທັງຫຼາຍທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບການສືບສູດແຫ່ງເວລາແຫ່ງພຣະກະລຸນາ ແລະກົດຈະການແຫ່ງການຕຽມພ້ອມສຳລັບເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກ, ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນ. ແຕ່ຝູງຊີນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງອັນສຳຄັນເຫຼົ່ານີ້"

ບ່າງໄປກວ່າດັ່ງກ່າວມັນບໍ່ເຄີຍຖືກເປີດເຜີຍມາເລີຍ.

ຊາຕານເຜີ້ຄອຍຢູ່ເພື່ອຊົງເອົາທຸກຄວາມປະທັບໃຈທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສະຫງວນເພື່ອຄວາມພົ້ນ, ແລະເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກຈະພົບພວກເຂົາວ່າບໍ່ພ້ອມ." The Great Controversy, 595.

ຂ່າວສານຂອງພວກມັນເລີ່ມໃຊ້ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ 1798 ແລະມັນໄດ້ນຳສະເໜີ

"ເຫດການທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບການສົນສຸດຂອງເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນ." ເມື່ອກ່າວເຖິງວັນສຸດທ້າຍ

ນາງໄດ້ນຳປະຫວັດຂອງພວກສາວົກມາໃຊ້ເພື່ອອະທິບາຍຄວາມຈິງທີ່ວ່າ

"ເຫດການທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບການສົນສຸດຂອງເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນ"

ເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດສະຫລາດເຖິງຄວາມລອດ, ແຕ່ຫາໄດ້ເຂົ້າໃຈບໍ່. ຂ່າວສານທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ 1798, 1989 ແລະ 2023 ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ຊັບຊ້ອນ "ເຫດການທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບການສົນສຸດຂອງເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນ."

ຂໍ້ສັນຍາເປັນເສັ້ນປະຫວັດສາດໜຶ່ງ ເມື່ອພຣະທຳດານເືອນຖືກເປີດຜະນຶກອອກສາມຄັ້ງ. ໃນປີ 1798

ນິມິດຂອງດານເືອນກ່ຽວກັບແມ່ນ້ຳອູໄລ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງບົດທີ່ຈັດເຖິງບົດທີ່ກົກ

ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກອອກ. ໃນປີ 1989 ນິມິດຂອງດານເືອນກ່ຽວກັບແມ່ນ້ຳຮົດເດເກນ

ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງບົດທີ່ສືບເຖິງບົດທີ່ສືບສອງ ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກອອກ. ໃນປີ 2023

ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກປັບປຸງໄວ້ຂອງຂໍ້ສັນຍາໃນດານເືອນບົດທີ່ສືບເອັດ ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກອອກ.

ປະຫວັດຂອງຂໍ້ສັນຍາ ເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາຈາກປີ 1798 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂໍ້ສັນຍາເອັດ,

ຊຶ່ງເປັນປະຫວັດຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ ອັນເປັນທັງສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນໃນ Revelation ບົດ 13,

ຜູ້ພະຍາກອນບອມໃນ Revelation ບົດ 16, ແລະອານາຈັກທີ່ຖືກໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີ.

ປະຫວັດດຽວກັນທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຂໍ້ສັນຍາຂອງ Daniel ບົດ 11 ນັ້ນ

ກໍຖືກສະແດງໄວ້ເຊັ່ນກັນໃນໜຶ່ງຂໍ້ໃນພຣະທຳ Revelation.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສັດຮ້າຍອີກຕົວໜຶ່ງຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນໂລກ;

ແລະມັນມີເຂົ້າສອງອັນແໜ້ນລູກແກະ, ແລະມັນເວົ້າແໜ້ນມັງກອນ. ພຣະນິມິດ 13:11

ຂໍ້ພຣະຄຳພີ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຂໍ້ສັນຍາ ແມ່ນເປັນປະຫວັດສາດທີ່ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍ Alien and Sedition Acts

ຂອງປີ 1798 ແລະສົ້ນສຸດລົງດ້ວຍກົດໝາຍວັນອາທິດ ເມື່ອຊາດນັ້ນກ່າວເວົ້າດູດດັງມັງກອນ

ເປັນປະຫວັດສາດທີ່ເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອໂຮມຂອງສັນຕະປາປາຖືກຍົກລົງຈາກບັນລັງ

ແລະສົ້ນສຸດລົງເມື່ອໂຮມຂອງສັນຕະປາປາຖືກຟື້ນຟູກັບຄືນສູ່ບັນລັງ. ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍທັງ

Revelation 13:11 ແລະ Daniel 11:40

ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການຖອນອອກໄປຂອງອານາຈັກທີ່ຖືກໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ

ແລະສົ້ນສຸດລົງດ້ວຍການຖອນອອກໄປຂອງອານາຈັກທີ່ຖືກໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ.

"ເຈັດສິບ" ບໍ່ທົບຖືກໄລ່ໄດ້ປົກຄອງເປັນອານາຈັກທຳອິດໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີ

ຈົນເຖິງອານາຈັກທີສອງໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີ ເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດຂອງຂໍ້ສັນຍາ ນັບແຕ່ປີ

1798 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ແລະໃນວັນນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມືອງໄທຣ໌ຈະຖືກຫຼົງລົງໄປເຈັດສິບປີຕາມຈຳນວນວັນແຫ່ງກະສັດອົງໜຶ່ງ;

ເມື່ອສົ້ນສຸດເຈັດສິບປີແລ້ວ ເມືອງໄທຣ໌ຈະຂັບຮ້ອງດັງຍິງໄສເພນີ. ຈົ່ງເອົາພົນ ແລ້ວເດີນໄປຮອບເມືອງ

ເຈົ້າຍິງໄສເພນີຜູ້ຖືກຫຼົງລົງ; ຈົ່ງບັນລັງທຳນອງອັນຫວານ ແລະຮ້ອງເພງຫຼາຍ

ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຖືກລະນຶກເຖິງ. ແລະພາຍຫຼັງສົ້ນສຸດເຈັດສິບປີແລ້ວ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເລັດມາຍັງເມືອງໄທຣ໌, ແລະນາງຈະກັບໄປຫາຄຳຈ້າງຂອງນາງ

ແລະຈະກະທຳການຜິດປະເພນີກັບບັນດາອານາຈັກທັງປວງໃນໂລກ ທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ. ເອຊາຍາ

23:15-17.

ປະຫວັດສາດຕັ້ງແຕ່ປີ 1798 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ກໍເປັນປະຫວັດສາດແຫ່ງຊ່ວງເວລາທີ່ສະເພາະແຫ່ງເມືອງໄທໂຮຖືກລົມໄປ ຕາມທັບນັກໄວໃນ ເອຊາຍາ 23,
ຊຶ່ງໄດ້ພັນລະນາຊ່ວງເວລານັ້ນວ່າເປັນ "ເຈັດສິບປີ" ແລະເປັນ "ວັນເວລາຂອງກະສັດອົງດຽວ."
ຈາກເນບູກາດເນັດຊາຈົນເຖິງເບນຊັດຊາ ອານາຈັກທຳອິດໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີໄດ້ປົກຄອງຢູ່
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນພາບແບບຂອງອານາຈັກທຳອິດໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີຜູ້ຊົງເລີ່ມຕົ້ນດັ່ງລູກແກະ
ແຕ່ສຸດທ້າຍກໍໄດ້ດັ່ງມັງກອນ. ເນບູກາດເນັດຊາເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ຕິດຕາມລູກແກະ ແລະ
ເບນຊັດຊາເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ຕິດຕາມມັງກອນ.

ປະຫວັດສາດຕັ້ງແຕ່ປີ 1798 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ກໍເປັນປະຫວັດສາດຂອງທຸດສະຫວັນສາມອົງໃນພຣະນິມົດບົດ 14 ເຊັ່ນກັນ
ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນຈາກການປະຕິຮູບຂອງກຸ່ມມົນເລີໄຮຕ໌
ແລະສົ້ນສຸດລົງທຶການປະຕິຮູບຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນ. ຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນສາມອົງ
ແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ.
ກຸ່ມມົນເລີໄຮຕ໌ໄດ້ປະກາດເຫດການທີ່ເກືອມໂຍງກັບການເປີດຂອງການພິພາກສາ
ແລະຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນປະກາດເຫດການທີ່ເກືອມໂຍງກັບການສົ້ນສຸດຂອງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ.

ເຫດການທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບການສົ້ນສຸດແຫ່ງເວລາທົດລອງແຫ່ງພຣະຄຸນ
ຖືກພັນລະນາໄວ້ຕາມແນວຄຳພະຍາກອນທັງພາຍໃນແລະພາຍນອກ,
ແລະເຫດການເຫຼົ່ານັ້ນເກີດຂຶ້ນເປັນຫຼັກໃນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍຂໍ້ທັສີສິບຂອງ Daniel ບົດ 11.
ເຫດການໃນຂໍ້ທັສີສິບສົ້ນສຸດລົງທຶກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ, ດັ່ງນັ້ນ
ເຫດການແຫ່ງການເກັບຮວບຮວມຂຶ້ນສຸດທ້າຍຂອງບຸດຫຼານອື່ນໆ ຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ຍັງຢູ່ໃນ Babylon
ຈົ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກແທນໄວ້ໃນຂໍ້ທັສີສິບ; ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ ວິກິດການທີ່ໃນເວລານັ້ນມາປະເຊີນກັບໂລກ
ຫາກໄດ້ສົ້ນສຸດລົງໃນສະຫະລັດແລ້ວ. ເຫດການເຫຼົ່ານັ້ນແທນເຖິງການພິພາກສາເຫນືອສະຫະລັດ
ແລະການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດແກ່ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ກ່ອນທີ່ຄຣິສຕະຈັກຈະຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍາ.

ເຫດການພາຍໃນທີ່ເກືອມຂ້ອງກັບການສົ້ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ
ໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງພຣະລາຊກົດຂອງພຣະຄຣິດໃນຖານະມະຫາປະໂຮຫິດ
ໃນການເຮັດໃຫ້ຄວາມລັກລັບຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດລົງທຳມາກາງປະຊາຊົນຍຸກສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງ.
ເຫດການພາຍນອກໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງບົດບາດຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາໃນການພົ້ນຟູອຳນາດໃຫ້ແກ່ສັນຕະປາບາ.
ປະຫວັດສາດທັງໝົດຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາໃນຖານະອານາຈັກທຳອິດໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ,
ປະຫວັດສາດທັງໝົດຂອງລາໂອດິເກຍ ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍຂໍ້ທັສີສິບ.

ເສັ້ນພາຍໃນ ແລະ ເສັ້ນພາຍນອກທີ່ຢູ່ໃນຂໍ້ທັສີສິບ ຖືກແທນໂດຍເຂົ້າສອງອັນຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ.
ເຂົ້າແຫ່ງລະບອບຮີໂບລິກັນເປັນເສັ້ນພາຍນອກ ແລະ ເຂົ້າແຫ່ງໂປຣແຕສແຕນຕິຊົມເປັນເສັ້ນພາຍໃນ.
ທັງສອງເສັ້ນນີ້ດຳລົງຢູ່ພາຍໃນປະຫວັດສາດຂອງອານາຈັກທຳອິດ, ແລະ
ໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງປະຫວັດສາດອານາຈັກທຳອິດ ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຖືກນຳມາເໜືອເຂົ້າທັງສອງ
ຄືທັງເຂົ້າໂປຣແຕສແຕນ ແລະ ເຂົ້າຮີໂບລິກັນ.
ຂ່າວສານທີ່ຊີ້ບອກເຫດການທີ່ເກີດຄວບຄູ່ກັບການປິດເວລາແຫ່ງການທົດລອງນັ້ນ
ກໍຄືຂ່າວສານທີ່ຊີ້ບອກເຫດການທີ່ຖືກນຳມາເໜືອສະຫະລັດອາເມຣິກາ
ເມື່ອມັນເຕັມຖ້ວຍແຫ່ງເວລາທົດລອງຂອງຕົນ.
ຂ່າວສານທີ່ຊີ້ບອກເຫດການທີ່ເກີດຄວບຄູ່ກັບການປິດເວລາແຫ່ງການທົດລອງນັ້ນ
ກໍແມ່ນຂ່າວສານດຽວກັນທີ່ຊີ້ບອກເຫດການທີ່ຖືກນຳມາເໜືອແອດເວນຕິສທີ່ຖືວັນສະບາໃຕ້ວັນທີ່ຈັດ
ເມື່ອມັນເຕັມຖ້ວຍແຫ່ງເວລາທົດລອງຂອງຕົນ.

ພາຍໃນປະຫວັດຂອງຂັສ໌ສິບ ມີສາມຄັ້ງທີ່ພຣະທຳດານໂອນຖືກເປີດຜະນຶກ ແລະແຕ່ລະຄັ້ງໃນທັງສາມນັ້ນກໍໃຫ້ເກີດເສັ້ນພາຍໃນ ແລະເສັ້ນພາຍນອກ ທີ່ນຳສະເໜີເຫດການຕ່າງໆທີ່ຊີວິດໂຍງກັບການສົນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ. ແຕ່ລະໝູດໝາຍພະຍາກອນໃນທັງສາມນັ້ນ ມີການກະຈັດກະຈາຍເຈັດຄັ້ງນຳໜ້າຢ່າກອນ. ດັ່ງນັ້ນ ຂັສ໌ສິບຈຶ່ງເປັນຕົວແທນປະຫວັດຈາກປີ 1798 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ ແລະໝູດໝາຍພະຍາກອນພາຍໃນປະຫວັດນັ້ນກໍຄື "ເຫດການຕ່າງໆທີ່ຊີວິດໂຍງກັບການສົນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ." ພາຍໃນປະຫວັດຂອງຂັສ໌ສິບ ເສັ້ນພາຍໃນເປັນຕົວແທນການປ່ຽນຜ່ານຈາກຟຣີເວດນເຟຍໄປສູ່ລາໂອດິເຊຍໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ ແລະເປັນການປ່ຽນຜ່ານຈາກລາໂອດິເຊຍໄປສູ່ຟຣີເວດນເຟຍໃນຕອນສົ້ມສຸດ. ຕອນເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຂະບວນການປະຕິຮູບ ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍຄຳອຸປະມາເລື່ອງພິມມະຈັນສິບຄົນ ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງຂະບວນການປະຕິຮູບໃນຕອນສົ້ມສຸດ ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຳອຸປະມານັ້ນສຳເລັດຄົບຖ້ວນຕາມຕົວອັກສອນຢ່າງແທ້ຈິງ.

ຂະບວນການມົນເລືອກພາຍໃຕ້ສະພາບຟຣີເວດນເຟຍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນພ້ອມກັບການສຳເລັດຄົບຂອງ "ເຈັດເທືອ" ໃນພຣະທຳເລວຕິກົດ ບົດທີ 26 ໃນປີ 1798, ແລະຕໍ່ມາກໍມີການສຳເລັດຄົບອີກຄັ້ງໜຶ່ງຂອງ "ເຈັດເທືອ" ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ຢ່າງນ້ອຍພາຍໃນປີ 1856 ທັງ James White ແລະ Sister White ໄດ້ລະບຸວ່າຂະບວນການນັ້ນຢູ່ໃນສະພາບຂອງລາໂອດິເຊຍ. ໃນບົດຽວກັນນັ້ນ ແສງສະຫວ່າງໃໝ່ກ່ຽວກັບ "ເຈັດເທືອ" ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນສົງເພີມທາງການຂອງຄຣິສຕະຈັກ ຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍຖືກຈັດໃຫ້ສຳເລັດ. "ເຈັດເທືອ" ໄດ້ສຳເລັດຄົບໃນປີ 1798, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ William Miller ໄດ້ຄົ້ນພົບ "ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສາຍໂສ້ແຫ່ງຄວາມຈິງ" ດັ່ງທີ່ Sister White ເອີ້ນມັນ, ແລະຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສາຍໂສ້ແຫ່ງຄວາມຈິງນັ້ນກໍແມ່ນ "ເຈັດເທືອ." ປີ 1798 ເປັນການສຳເລັດຄົບຂອງ "ເຈັດເທືອ"; ຫຼັງຈາກນັ້ນ Miller ໄດ້ເຮັດການຄົ້ນພົບພື້ນຖານຂອງລາວກ່ຽວກັບ "ເຈັດເທືອ" ເມື່ອພຣະທຳດານໂອນຖືກເປີດຜະນຶກ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ໄດ້ໝາຍເຖິງການສຳເລັດຄົບອີກຄັ້ງໜຶ່ງຂອງ "ເຈັດເທືອ," ຊຶ່ງຕໍ່ຈາກນັ້ນກໍຕາມມາດ້ວຍການປ່ຽນຜ່ານໃນຂະບວນການຈາກຟຣີເວດນເຟຍໄປສູ່ລາໂອດິເຊຍ ໃນບົດຽວກັນທີ່ແສງສະຫວ່າງໃໝ່ກ່ຽວກັບ "ເຈັດເທືອ" ຖືກປະໄວ້ໂດຍບໍ່ສຳເລັດ. ໃນປີ 1863 ສົງເທີໂຄຣເບັນຂະບວນການມົນເລືອກພຣີເວດນເຟຍຈົນເຖິງປີ 1856 ເມື່ອມັນໄດ້ປ່ຽນຜ່ານເຂົ້າສູ່ຂະບວນການມົນເລືອກລາໂອດິເຊຍ ໄດ້ກ້າຍເປັນຄຣິສຕະຈັກທີ່ຈົດທະບຽນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ສ່ວນໃຫຍ່ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມກົດດັນຂອງສົງຄາມກາງເມືອງ ແລະເພື່ອປົກປ້ອງຄົນໜຸ່ມໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຂະບວນການນັ້ນໄດ້ສົ້ມສຸດລົງໃນປີ 1863 ເມື່ອມັນໄດ້ກ້າຍເປັນຄຣິສຕະຈັກ. ເຈັດປີກ່ອນໜ້ານັ້ນ ໃນປີ 1856 ລາໂອດິເຊຍໄດ້ວາງຂ່າວສານແຫ່ງແສງສະຫວ່າງໃໝ່ໄວ້ຂ້າງໜຶ່ງ ໃນຫົວຂໍ້ດຽວກັນນັ້ນແທ້ ຊຶ່ງເປັນການຄົ້ນພົບທາງຄຳພະຍາກອນຄັ້ງທຳອິດຂອງ William Miller.

ຂະບວນການມົນເລືອກ ແລະ ແສງສະຫວ່າງທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ "ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສາຍໂສ້ແຫ່ງຄວາມຈິງ," ຄື ແສງສະຫວ່າງເລື່ອງ "ເຈັດເທືອ," ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ຜູ້ນຳຂອງຂະບວນການລາໂອດິເຊຍ ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ຮັບຄວາມວາງເລກຄວາມບາດຖະໜາທີ່ຈະທະນຸບຳລຸງ "ເຈັດເທືອ" ແລະ ໃນຕອນທ້າຍຂອງເຈັດປີ ("ເຈັດເທືອ") ໃນປີ 1863, ໄດ້ມີການຈັດທຳແຜນພູມໃໝ່ ແລະ ຂ່າວສານຄຳພະຍາກອນໃໝ່ຂຶ້ນ ໂດຍບໍ່ມີການອ້າງອີງໃດໆ ເຖິງ "ເຈັດເທືອ."

ໃນປີ 1863 ການສົ້ມສຸດຂອງຄຳພະຍາກອນຫົກສິບຫ້າປີຂອງເອຊາຢາ ໄດ້ສົ້ມສຸດລົງຕັ້ງຈຸດທີ່ມັນເລີ່ມຕົ້ນ ຄືດ້ວຍສົງຄາມພາຍໃນລະຫວ່າງເໜືອແລະໃຕ້. ປະເດັນເລື່ອງທາດໃນປີ 1863

ໄດ້ຖືກຕົວແທນລ່ວງໜ້າໂດຍການຖືກກວາດຕ້ອນໄປຂອງທັງອານາຈັກພາກເໜືອແລະພາກໃຕ້
ໃນການເຮັດໃຫ້“ເຈດເທີ” ສຳເລັດບັນລຸ, ແລະຄວາມເປັນທາດທຣີສຮາເອນຖືກນຳເຂົ້າໄປນັ້ນ
ກໍເປັນຕົວແທນຢ່າງເໝາະສົມຂອງປະເດັນເລື່ອງທາດໃນຕອນທ້າຍ. ປີ 1863
ເປັນຕົວແທນຂອງຈຸດສູນສຸດແຫ່ງໂຄງສ້າງທາງຄຳພະຍາກອນ
ທົ່ວໂລກຢ່າງຄຳພະຍາກອນຫຼັກສຳບັດຂອງເອຊາຢາ.

ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ, ສິ່ງນັ້ນຈະບໍ່ຍືນຍົງ ແລະຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ.
ເພາະຫົວໜ້າຂອງຊື່ເຮຍຄືດາມາເຊດ, ແລະຫົວໜ້າຂອງດາມາເຊດຄືເຮຊິນ; ແລະພາຍໃນຫຼັກສຳບັດປີ
ເອຟຣາອິມຈະຖືກຫັກພັງ ຈົນບໍ່ເປັນຊົນຊາດອືກຕີໄປ. ແລະຫົວໜ້າຂອງເອຟຣາອິມຄືຊາມາເຮຍ,
ແລະຫົວໜ້າຂອງຊາມາເຮຍຄືບຸດຂອງເຮມາວິຢາ. ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອ,
ແນ່ນອນພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກສະຖາປະນາໃຫ້ໝັ້ນຄົງ. ເອຊາຢາ 7:7-9.

ເມື່ອເຂົ້າໃຈຄຳພະຍາກອນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 742 BC
ມັນໄດ້ຊີ້ບອກໝາຍສາມປະການພາຍໃນຊ່ວງເວລາຫຼັກສຳບັດ. ສອງໃນບັນດາໝາຍເຫຼົ່ານັ້ນຊີ້ບອກ
ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງໄລຍະສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວປີແຫ່ງການຖືກກັກຂັງແລະການເປັນທາດ
ສຳລັບທັງອານາຈັກພາກເໜືອແລະພາກໃຕ້ຂອງອົດສະຮາເອນ. ໃນປີ 742 BC
ອານາຈັກພາກເໜືອແລະພາກໃຕ້ກຳລັງພົວພັນຢູ່ໃນສົງຄາມກາງເມືອງ
ແລະສືບເຜົາພັນທາງພາກເໜືອໄດ້ທຳພັນທະມັດກັບຊື່ເຮຍເພື່ອຮຸກຮານອານາຈັກພາກໃຕ້ຄືຢູດາ.
ສືບເຜົາປີຕໍ່ມາ ໃນປີ 723 BC ສືບເຜົາພັນທາງພາກເໜືອຖືກຊາວອັດຊື່ເຮຍກວາດຕ້ອນໄປເປັນທາດ.
ສືບເຜົາປີຕໍ່ມາ ໃນປີ 677 BC ຊາວອັດຊື່ເຮຍໄດ້ຈັບມານາເຊໄດ້ ແລະນຳທ່ານໄປຍັງບາບີລອນ.
ສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວປີຫຼັງຈາກ 723 BC ຈະມາເຖິງ 1798 ຄົວລາສຸດທ້າຍ ແລະເປັນຈຸດເລີ່ມຂອງຂັ້ນສືບ.
ອີກສືບເຜົາປີຕໍ່ມາ “ເຈດເທີ” ທີ່ຕັດກັນອານາຈັກພາກໃຕ້ ຊຶ່ງເລີ່ມໃນປີ 677 BC ກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1844.
ສືບເຜົາປີຕໍ່ມາ ໃນປີ 1863 ລັກສະນະເຊິ່ງພະຍາກອນຂອງປີ 742 BC
ຖືກສະແດງອອກຢ່າງຕັ້ງຕາມຕົວອັກສອນທຸກປະການ.
ສົງຄາມກາງເມືອງລະຫວ່າງອານາຈັກພາກເໜືອແລະພາກໃຕ້ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ໃນປີ 742 BC ແລະ 1863. ໃນປີ
742 BC ຄຳພະຍາກອນທຣີສຮາເອນໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ກະສັດອາຮາດຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍ
ເປັນເລື່ອງການຕົກເປັນທາດອັນໃກ້ຈະມາເຖິງຂອງທັງອານາຈັກພາກເໜືອແລະພາກໃຕ້, ແລະໃນປີ 1863
ຊຶ່ງເປັນຈຸດກາງແຫ່ງຂອງສົງຄາມກາງເມືອງ ປະທານາທິບໍດີ Lincoln ໄດ້ປະກາດ Emancipation
Proclamation ເປັນການເລີ່ມຂະບວນການໃນການຍຸດຕິການເປັນທາດ.
ຄຳເຕືອນທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ກະສັດອາຮາດຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍໃນປີ 742 BC
ໄດ້ຖືກມອບໃນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດຕາມຕົວອັກສອນ ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງຂອງຂ່າວສານທີ່ Lincoln
ໄດ້ມອບໃນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດຜ່າຍວິນຍານ.

ເຈດປີຫຼັງຈາກຂໍ້ຄວາມເລື່ອງ “ເຈດເທີ” ຂອງ Hiram Edson ໄດ້ຖືກຕີພິມໃນປີ 1856, ຂະບວນການ
Adventism ໄດ້ຈັດທຳແຜນພາບປີ 1863 ຂຶ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ຖອນຄຳສອນແບບ Millerite ກ່ຽວກັບ “ເຈດເທີ”
ອອກ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂໍ້ຄວາມຫຼາຍຫຼາຍຕອນທີ່ Ellen White
ສອນວ່າພວກເຮົາຈະຕ້ອງກ່າວຊຳຂໍ້ຄວາມຂອງພວກ Millerite ອີກ,
ແລະຍັງວ່າພວກເຮົາຈະຕ້ອງປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານັ້ນຖືກໂຈມຕີ, ກາຍເປັນບັນຫາທີ່ຖືກຕັ້ງຄຳຖາມ.
ໃນປັດຈຸບັນນັ້ນ ພວກເຂົາກໍໄດ້ກາຍເປັນຄຣິສຕະຈັກທີ່ໄດ້ຈັດທະບຽນຕາມກົດໝາຍ.
ຍັງມີອີກຫຼາຍຢ່າງທີ່ສາມາດຂຽນໄດ້ກ່ຽວກັບປີ 1863 ແລະນັ້ນສຳຄັນໃນດ້ານຄຳພະຍາກອນຂອງມັນ,
ແຕ່ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຊີ້ໃຫ້ເຫັນຢູ່ນັ້ນຄື ມີພະຍານຫຼາຍປະການ ທັງພາຍໃນແລະພາຍນອກ
ທີ່ລະບຸເຖິງການກະບົດໃນປີ 1863, ບໍ່ວ່າຈະເປັນການກະບົດຈາກພາຍນອກກັບບັນດາລັດພາກໃຕ້,
ຫຼືການກະບົດຈາກພາຍໃນຜ່ານການປະຕິເສດຄວາມຈິງພື້ນຖານຂັ້ນອິດ. ປີ 1863
ເປັນໜຶ່ງໃນເຫດການຕ່າງໆພາຍໃນປະຫວັດຂອງຂໍ້ຄວາມຂັ້ນສືບ ທີ່ເປັນຕົວໝາຍທາງ ຊຶ່ງປະກອບເປັນ

“ເຫດການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວພັນກັບການປົດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ.”

ປີ 1863 ສອດຄ່ອງກັບການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງສີລິບປີໃນຖິ່ນກັນດານຂອງອົດສະຣາເອນແທໃນສະໄໝໂບຮານ. ໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງສີລິບປີນັ້ນ ໂຢຊວຍໄດ້ນຳພາອົດສະຣາເອນໂບຮານເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ ແລະພວກເຂົາໄດ້ໃຄ່ນເມືອງເຢຣ໌ໂຄລົງ ແລະປະກາດຄຳສາບແຊ່ງເຫນືອຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະສ້າງເຢຣ໌ໂຄລົງໃໝ່. ໃນປີ 1863 ບັນດາຜູ້ນຳຂອງລາວດີເຊຍນ ແອດເວັນຕິສົມ ໄດ້ສ້າງເຢຣ໌ໂຄລົງໃໝ່. ປີ 1863 ຖືກເປັນຕົວແທນທັງໃນການເລີ່ມຕົ້ນ ແລະໃນການສົ້ນສຸດຂອງສີລິບປີໃນຖິ່ນກັນດານ. ປີ 1863 ເປັນໝູ່ໝາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຜູກເຂົ້າດ້ວຍກັນປະຫວັດສາດຂອງເສັ້ນພາຍນອກ ແລະເສັ້ນພາຍໃນຂອງປະຫວັດຂອງຂໍ້ສີລິບ. ມີຄຣິດຈັກທິຈັດ, “ຄຣິດຈັກທິຖືກພິພາກສາ,” ດັ່ງທີ່ຄຳວ່າ “Laodicea” ໝາຍຄວາມ, ກຳລັງເຂົ້າສູ່ໄລຍະຫຼັກທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄົນທັງຊົ່ວອາຍຸໜຶ່ງຕາຍລົງໃນຖິ່ນກັນດານ. ໃນຈຸດດຽວກັນນັ້ນ ປະທານາທິບໍດີພັກຮິໂບລິກັນຄົນທຳອິດ ກຳລັງເລີ່ມວຽກງານແຫ່ງການປົດປ່ອຍພວກທາດ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງບັນດາປະທານາທິບໍດີພັກຮິໂບລິກັນຄົນສຸດທ້າຍ ຜູ້ຊຶ້ງຈະນຳໃຊ້ກົດອັຍການສຶກໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງວິກິດ ອັນນຳໄປສູ່ສົງຄາມດົນໃຈເອີ້ນວ່າ “ຄວາມພິນາດແຫ່ງຊາດ.”

ໃນໝາຍທາງແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນ ໝາຍທາງແຫ່ງຈຸດຈົບໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ ແລະ ເຫດການທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບການປົດສົ້ນສຸດຂອງການພິພາກສາ ໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ໃນເຫດການທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບການເປີດຕົ້ນຂອງການພິພາກສາ. ການກະບົດທີ່ກາເດັດ ໃນການປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງ Joshua ແລະ Caleb ໃນຕອນເລີ່ມຂອງສີລິບປີ ເປັນແບບຢ່າງຂອງການກະບົດຂອງ Moses ໃນການຕີຫີນຜາທີ່ກາເດັດ ໃນຕອນທ້າຍຂອງສີລິບປີ. 1863 ຊື່ອກເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ ທີ່ Laodicea ຖືກຄາຍອອກຈາກພຣະໂອດຖໍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ທີ່ຊາຍຊະລາຊາວຫ້າຄົນໃນເຢຣຸຊາເລມກຳລັງກັມກາບດວງອາທິດໃນ Ezekiel ບົດທີ່ເປດ, ແລະ ທີ່ Shiloh ຖືກກະທຳຊຳອີກເທິງຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນຖ້ອຍຄຳມຸສາວ່າ, “ພຣະວິຫານຂອງພຣະຢາເວ ແມ່ນພວກເຮົາ.”

ພວກເຮົາຈະດຳເນີນການສຶກສາເລື່ອງ Panium ນີ້ຕໍ່ໄປໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.